

en tilføjelse til konventionens artikel 2 tilvejebringes hjemmel for, at lysning, der er foregået i et af de nordiske lande, i vidt omfang kan danne grundlag for en vielse i et af de andre lande. Konventionens hovedregel i artikel 1 er den, at en statsborger i en af de kontraherende stater, der vil indgå ægteskab for en af de andre staters myndigheder, skal have sin ret til at indgå ægteskabet bedømt efter loven i denne stat, såfremt han i de sidste 2 år har været bosat dér og fremdeles er bosat dér, men ellers efter loven i den stat, hvor han har statsborgerret. Efter artikel 2 gælder om lysning og vielse loven i den stat, for hvis myndighed ægteskabet indgås. Ved lysning forstås her ikke blot kundgørelsen om det påtænkte ægteskab, men også fremgangsmåden ved den forudgående prøvelse af ægteskabsbetingelsernes tilstedeværelse.

Den nye regel i artikel 2, stk. 2, går ud på, at lysning — herunder prøvelse af ægteskabsbetingelserne — i vielseslandet ikke kræves, hvis lysning er foretaget i et af de andre nordiske lande og denne lysning stadig har virkning, dog med den indskrænkning, at det anførte kun gælder, såfremt der ved prøvelsen af ægteskabsbetingelserne i lysningslandet er anvendt samme lov, som ville være blevet anvendt i vielseslandet, hvis ægteskabsbetingelserne var blevet prøvet dér.

Dette vil imidlertid være tilfældet i de praktisk vigtigste grupper af eksempler. Jeg tillader mig herom nærmere at henvise til motiverne til lovforslaget.

De andre ændringer, der foreslås i konventionen, består i ophævelsen af nogle i artikel 7 og 9 vedrørende Finland optagne særregler, der ved konventionens indgåelse var motiveret med, at separationsinstituttet var ukendt i Finland. Da separationsinstituttet er indført i Finland i 1948, er disse særregler nu overflødige.

Idet jeg kan oplyse, at de til gennemførelsen af overenskomsten nødvendige lovbestemmelser allerede er vedtaget i Norge og Sverige, skal jeg med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Lovforslaget vedtoges i folketinget uændret og enstemmigt, idet de 2 grønlandske repræsentanter afholdt sig fra at stemme.

---

125. Lov om tillæg til lov nr. 283 af 11. november 1931 angående inddrivelse af underholdsbidrag, fastsatte i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige. (Justitsminister *Hans Hækkerup*). [A. sp. 157. — C. sp. 29].

Fremsat skriftligt i folketinget ²⁰/₁₀ (F. sp. 184). 1. beh. ²⁸/₁₀ (F. sp. 502). Partiernes ordførere: Nina Andersen, Vagn Bro, Hanne Budtz og Else Zeuthen. 2. beh. ⁴/₁₁ (F. sp. 636).